

HA PASSAT UN ANY...

Sembla ahir i ja ha passat un any.

14 d'abril, dia lluminós, dia de joia; amb quina tristesa et recordem!

14 d'abril... Gent, molta gent. Tot eren cants a la llibertat. Manifestacions d'entusiasme, d'alegria incontenible es vessaven pels carrers. Obrers que llençaven la joia que no podien contenir en els seus pits, i els seus crits sortits del fons del cor omplien els carrers i places de viles i ciutats.

Tot Catalunya estava en peu; tot Catalunya estava en festa; havia retrobat la seva llibertat... Havia sigut proclamada la República Catalana per l'home que en un gest viril va fer constar la protesta i dignitat dels catalans en la gesta de Prats de Molló.

14 d'abril, que ets nostre, ben nostre, del poble que veié en tu el sol que desfeia les boires que privaven que brillés la igualtat dels homes, la llibertat d'aquesta Catalunya obrera que compenetrant-se amb el sentiment nacional català, veié en ell el mitjà per conquerir la sed de justícia social que sentia.

* * *

17 d'abril... dia també clar i pur, d'un sol esplèndid, d'un sol que semblava que volgués amb la seva bellesa, elevar-se en els nostres pits per recordar-nos per sempre més la humiliació, la vergonya que sentírem els catalans al fer-se el pacte que transformà la República Catalana en la Generalitat de Catalunya.

Què significava això? Era la pèrdua de la llibertat; era el deixament altra volta a mans estranyes de la voluntat de tots els catalans.

17 d'abril... que passares sense la protesta forta i viril; ets un grilló més ajuntat a la cadena que ens lligava a la voluntat i supèrbia d'un règim que, enemic de les nostres coses per instint, no té ni pot canviar el seu sentit en uns dies ni en uns anys.

Ha passat un any... Ara també hi

haurà festes i gent pels carrers. Però, que diferent serà aquesta diada de la d'abans! No hi serà el poble que hauria donat la vida i la llibertat si hagués calgut, no! Hi serà un poble indiferent, un poble que mirarà les festes com mirava les de la Dictadura, sense posar-hi caliu i germanor. Hi serà, sí, la gent que combatien i combaten la llibertat; hi seran aquells que es deien monàrquics i no saberen defensar el seu rei; hi seran tots aquells que us deien bojós i somniadors quan lluitaveu en l'exili.

I es faran festes, moltes festes, i discursos i banquets, i es llençaran els diners mentre el poble es more de gana.

I vindrà també el 17 d'abril; més festes i més parlaments en nom d'una concòrdia que ens endogalla; i en lloc d'endomassar els balcons de negre hi posaran banderes espanyoles i de la Lliga.

* * *

14 d'abril és l'alegria i emoció del nin que neix, hi ha llàgrimes, però són de goig i alegria.

17 d'abril, és la posta de sol que la foscor tira cap a l'última muntanya de Catalunya.

14 d'abril: és la llibertat que neix.

17 d'abril: és l'esclavatge que comença.

JOAN URGELLÉS

Proveu

**GASOSA
MONTELL**

Rambla Vidal, 17

Vilanova i Geltrú

SENYORES! MARITS!

Sols per uns cèntims diaris poden tenir la cèlebre màquina

SINGER

per a cosir

JOSEP BIMBELA

Agent exclusiu de vendes per

VILANOVA I GELTRÚ

PLAÇA DE LA VERDURA, 19

Política actual

Dins l'actual moviment separatista, els que fem EL CARRER hem sapigut adoptar una posició elegant i equilibrada. Sense desentendre'ns, naturalment, de les exigències locals vilatanes, ens orientem també cap un pla molt ample de cultura, obrerisme i de justícia social. Això és una prova més de què el nostre Centre Estat Català té una vitalitat pròpia; és una vitalitat que rendeix un profit molt dens a favor de la causa de l'esperit i de la llibertat que per Catalunya i pels catalans anhelem.

Per arribar a aquest resultat, no us creieu que tot hagi estat cosa molt planera. Ha calgut lluitar molt contra enemics de tota mena. La manca de comprensió vers els nostres ideals de llibertat integral per Catalunya, el confusionisme, el localisme retrògada oposat bàrbarament a tot ço que significa una espurna d'emancipació proletària, els que tot i dient-se catalanistes són uns reaccionaris seguidors abans del 14 d'abril, del sometentista Bertran i Musitu, i ara de l'emboscat Massó i Llorens.

La batalla ha estat llarga i dura. Tanmateix, però, els separatistes que a més de la llibertat de Catalu-

nya volem la llibertat màxima de les masses obreres, hem reeixit en tots conceptes. Hem sapigut conservar les posicions, despullant-nos valentment i sense contemplacions, de tots aquells catalanistes a mitges, els quals abans, entre República i Monarquia, votaven per l'últim, i ara tot i dient-se republicans i separatistes, voldrien la separació d'Espanya per esclavitzar-nos més i ajuntar-nos a Roma. Ho sigui: conquerir la llibertat de Catalunya i esclavitzar els catalans, i més concretament, els obrers.

Queda, doncs, ben clara i definida la nostra posició vers la política actual, i per aquest motiu hem guanyat molt de terreny en el camí de les nostres aspiracions, i això ens enorgulleix com a homes i com a separatistes que lluitem perquè el nostre poble esdevingui el més lliure i avançat de tots els Estats obrers.

NATANIEL

Rosalia Bové

Cordonets i brodat a màquina.

Preus veritablement econòmics.

Carrer Col·legi, 36, 2.ª - 1.^a

CASA SERRA

Grans
Novetats
en Articles
d'Home

Progrés, 28 - Vilanova i Geltrú

Sucursal a Sitges:

Cap de la Vila

ROCALLA, S. A.

Rambla Estudis, 14, i Canuda, 2 - BARCELONA

Materials per a teulades, celrasos, revestiments, embans, etc.; Canals amb unió especial, tubs per a conducció d'aigües, dipòsits de 60 a 2000 litres amb les tapes corresponents, dipòsits per a waters, voltes per a construcció de sostres, materials de ciment i amiant comprimit, planxes acanalades.

Agència i dipòsit
a Vilanova i Geltrú:

Cristòfol Bernadó

Rambla Francesc Macià, 122

Despatx: Rambla Ventosa, 19